

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra SANCT HANSAFTEN-SPIL

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 226. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633870358640/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

EN MAND

træner frem og siger:

Det er i Dag et dejligt Væ'r.
Vinden vifter i Voldens Træer.
Der er ei en Skye paa Himlen at see.
I Vinduet mine Blomster lee.
Det er dog saa tungt med en Urtegaard,
Som indsluttes kun af et Potteskaar.
Om Sommeren er man kun lidet glad
Ved at sidde midt i den lumre Stad.
Naar Øiet standser paa snevre Muur
Da længes man efter den vide Natur.
Grønt overalt og Fuglesang,
Hoppende Vildt og Valdhornklang,
Viden Udsigt og svale Vind —
Det gjør et let og fornøiet Sind!
Jeg troer vi gjorde ej saa ilde
Om vi kørte idag til Kirstens Kilde.
Saa mored vi ogsaa Frøkenen lidt.
Det stakkels Barn, hun græder saa tit.
Hun blev forliebt i en smuk, ung Mand!
Fordi han var over hendes Stand
Blev Moderen ganske angst og bange
Og holdt den stakkels Pige som Fange.
Troede endelig hun skulde glemme sin Ruus,
Naar hun kom her, i et eenligt Huus.
Et Aar hun nu har været hos mig.
Det gjør mig ondt! thi hun græmmer sig.
Hendes Elsker er draget i Verden ud,
Om han eengang kommer igjen, veed Gud!
Fornøiet jeg vil hende gjerne see.
Idag beqvemt det kunde skee.

Der kommer min Kone; vil høre hendes Mening.
Ægtefolk maa gøre alt i Forening.

K O N E N

kommer.

Min kære Mand! bliv ikke suur.
Jeg hørte alt, thi jeg stod paa Luur.
Du vil kjøre os ud i Skoven idag!

M A N D.

Hvad siger du da til denne Sag.

K O N E N

kysser ham.

At du dog er ret en god lille Mand!
Fornøier os altid med hvad du kan.
Det glæder mig ellers for Frøkenen meer
End for mig selv, som vel du indseer.
Hendes Øjne som græder og er saa kionne
Have godt af at komme ud i det Grønne.

M A N D.

Der er hun! Lav os da alting til.
Mine Sager imens jeg ordne vil.

Gaaer.

M A R I A

kommer ind. Hun sætter sig ved Klaveret og synger:

Dybt Skoven bruser og Skyen gaer.
Ved Strandens Blomsterbred Pigen staaer.
Høit opskyller Bølgen saa brat, saa brat;
Og hun synger ud i den dæmrende Nat,
Af trøstesløs Kummer henrevet.